

Interpel·lació sobre la pèrdua de drets evidenciada pels dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries

Ple 13 de juny de 2012

Laia Bonet

Vicepresidenta,

Permeti'm que repassi amb vostè una relació de fets.

Fet número 1: reforma laboral

El 7 de març de 2012 el GP Socialista, junt amb altres dos grups parlamentaris, va sol·licitar dictamen sobre el RDL 3/2012 de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

Es qüestionava la constitucionalitat de diversos articles de la reforma laboral, per afectar drets dels ciutadans i competències de la Generalitat.

Què diu el Dictamen?

1. Que diversos preceptes de la reforma laboral no podien ser adoptats per decret llei, és a dir, vulneren l'article 86.1 de la CE, quan estableix les matèries sobre les que NO es pot emprar un decret llei. En resum, no es poden afectar drets fonamentals per decret llei.
2. Que diversos preceptes de la reforma laboral són inconstitucionals perquè vulneren els articles 37.1 i 24.1 CE, és a dir, que la modificació unilateral per part de l'empresa de les condicions substancials de la relació de treball o la inaplicació dels convenis col·lectius també per decisió unilateral de l'empresa, vulneren el dret a la negociació col·lectiva i el dret a la tutela judicial efectiva.
3. Que es vulnera la competència de la Generalitat en matèria de treball i relacions laborals de l'article 170 EAC.

Davant aquesta escenari, què fa el Govern?

- Votar la reforma laboral (bé, els diputats de CiU al Congrés).
- Votar en contra de la sol·licitud de diversos grups parlamentaris de presentar un recurs al TC sobre aquests articles.
- Afirmar que treballarien via esmenes per corregir les mancances detectades pel Consell de Garanties en relació a les competències . Cap més. Només aquestes.

- I avui, sorprenentment, afirmar per boca del Conseller Mena, que havien aconseguit corregir TOTES les mancances detectades pel CGE,

...Tot i que qualsevol senzill contrast dels textos inicial i actual de la reforma indiquen tot el contrari!

Fet número 2: reforma sanitària

El dia 4 de maig el GP Socialista, junt amb dos altres GP va sol·licitar dictamen sobre el RDL 16/2012, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les prestacions.

Es qüestionava la constitucionalitat de diversos articles de la reforma sanitària, per afectar drets dels ciutadans i competències de la Generalitat.

Dotze dies més tard, el Govern va sol·licitar també dictamen sobre la mateixa reforma sanitària, si bé tan sols va qüestionar el possible impacte sobre les competències de la Generalitat.

Què diu el dictamen?

1. Que la reforma sanitària no podia ser adoptada per decret llei; és a dir, vulnera l'article 86.1 de la CE, perquè no es veu per enlloc ni s'ha justificat que es tracti d'un cas d'extraordinària i urgent necessitat.
2. Que diversos preceptes de la reforma sanitària són inconstitucionals perquè vulneren els articles 14 i 43 CE, és a dir, que expulsar del sistema públic de salut a tots aquells que des d'ara ja no compliran els nous requisits imposats per la reforma sanitària vulnera el dret a la igualtat i el dret a la protecció de la salut.
3. Que es vulnera la competència de la Generalitat en matèria d'ordenació, planificació, determinació, regulació i execució de les prestacions i els serveis sanitaris, socio-sanitaris i de salut mental de caràcter públic, i de les mesures i les actuacions per la preservació de la salut pública, de l'article 162.3.a i b EAC; la competència per la formació sanitària especialitzada de l'article 162.3.d EAC; la competència per l'ordenació farmacèutica, de l'article 162.2 EAC i la competència sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes de l'article 136.a EAC.

Què fa el Govern?

- No votar la reforma sanitària però afirmar que l'aplicarà malgrat l'impacte que això generi sobre els drets dels ciutadans i les competències de la Generalitat.

- Començar una picabaralla amb el Govern de l'Estat amb amenaces mútues d'impugnació de l'euro per recepta establert per la Generalitat si des del Govern es presenta un recurs contra el RDL de la reforma sanitària.
- Acordar finalment aquest dimarts que s'inicia un procediment de resolució de discrepàncies previ, sense presentar encara el recurs d'inconstitucionalitat, per defensar les competències de la Generalitat (res es diu dels drets afectats...)
- Afirmar per boca del conseller de Salut en aquests mateixos passadissos, que ningú es quedarà fora del sistema sanitari públic...

...Tot i que resulta evident que l'efecte de l'entrada en vigor d'aquesta reforma és que s'ha perdut literalment el dret a la targeta sanitària. Ras i curt.

Fet número 3: reforma educativa

El 10 de maig de 2012 el Govern va sol·licitar també dictamen sobre el RDL 14/2012, de mesures urgents de racionalització de la despesa pública en l'àmbit educatiu.

Es qüestionava la constitucionalitat de diversos articles de la reforma educativa, per afectar les competències de la Generalitat. Cap referència al possible impacte dels drets.

Què diu el dictamen?

1. Que diversos preceptes de la reforma educativa no podien ser adoptats per decret llei; és a dir, vulneren l'article 86.1 de la CE, perquè no compleixen el requisit constitucional de la urgència.
2. Que es vulnera la competència de la Generalitat en matèria de política de personal al servei de l'administració educativa de l'article 131.3.jEAC; la competència sobre les directrius d'actuació en matèria de recursos humans de l'article 131.2.f EAC; la competència per la regulació dels requisits de creació de centres universitaris del 172.2.a EAC; i per la regulació del règim de professorat docent del 172.2.e EAC.
3. Que es vulnera el principi d'autonomia financera de les CCAA, previst a l'article 156 CE i la competència de la Generalitat per ordenar les seves finances, establert al 211 EAC.

Què fa el Govern?

- No votar la reforma educativa però afirmar que l'aplicarà, malgrat l'impacte que això generi sobre els drets dels ciutadans i les competències de la Generalitat.
- Anunciar que s'inicia un procediment de resolució de discrepàncies previ, sense presentar encara el recurs d'inconstitucionalitat, per defensar les competències

de la Generalitat (res es diu dels drets afectats, és clar, perquè ja res es va preguntar sobre els drets, al Consell de Garanties Estatutàries...)

Després de la relació dels fets, comencem en sentit estricte la interpel·lació.

Una interpel·lació que pretén senzillament adreçar-li aquesta pregunta, Vicepresidenta:

Quin és el criteri polític del Govern que explica aquestes decisions adoptades?

Unes decisions que clarament mostren una diferència entre la consideració que li mereix a la Generalitat l'impacte d'aquestes reformes sobre les competències, o sobre els drets?

Hipòtesis:

Permeti'm que m'avanci. Crec que són diverses les hipòtesis que poden explicar aquestes decisions del Govern:

1a hipòtesi: El Govern creu que no hi ha diferència entre competències i drets. Una senzilla lectura de l'Estatut i de la Constitució, a falta de sentit comú, ja demostrarien el contrari.

2a hipòtesi: El Govern creu que en defensar les competències, ja defensa els drets. Un error evident.

3a hipòtesi: El Govern només està preocupat per les competències.

Permeti'm que li avanci la nostra preocupació, si estem en aquest darrer cas, Vicepresidenta.

El nostre grup parlamentari ja ha reiterat en moltes ocasions que cal actuar en defensa de les competències de la Generalitat, però també en defensa dels drets dels catalans i les catalanes.

El Govern no pot tenir una doble moral, una per les competències, l'altra pels drets.

Ja ho dèiem en el marc de l'anunci del Govern sobre la denominada "ofensiva institucional": Qui ha de defensar els drets dels ciutadans, que també es troben en l'Estatut, al costat de les competències, sinó és el Govern?

Que el debat sobre "qui ha de fer què" no ens distregui del gran repte: l'accés als serveis públics de qualitat.

No ens preocupa només qui pren la decisió –que també- sinó quina decisió es pren.

En definitiva, ens preocupen les retallades de competències però les retallades de drets també!!!

Ens preocupa que l'Estat s'atribueixi decisions que per estatut pertocquen a la Generalitat;
però ens preocupa també i sobretot que aquestes decisions conculquin drets dels ciutadans previstos també a l'Estatut i a la Constitució.

Ho hem dit mil vegades, estarem al costat del Govern en el compliment de l'Estatut però volem que aquestes mesures anunciades siguin sòlides i efectives.

Perquè siguin més sòlides, s'ha de defensar TOT l'Estatut. Competències i drets.

I se'ns fa difícil creure que un Govern que l'ha menystingut, que l'ha ignorat i que fins i tot se n'ha avergonyit sigui capaç ara de defensar-lo com cal.

Per tot plegat, li reitero la pregunta, Vicepresidenta:
quin és el criteri polític del Govern que explica les seves decisions sobre l'impacte sobre els drets dels ciutadans que generen les reformes del Govern de l'Estat i que subratllen els dictàmens del CGE?

Rèplica

Senyora Vicepresidenta

No m'ha contestat la pregunta.
Replicar no és contestar. No s'equivoqui.
Això no és un debat electoral. És un Parlament.

Siguem clars.
Les eleccions, de moment, ens han posat a cadascú
en el nostre lloc:
vostè governa i nosaltres estem a l'oposició.
Això és així. Res a dir.

Però aquí en el Parlament,
jo pregunto i vostè ha de respondre.
Encara que no li agradi.
Encara que no li agradi el que li pregunto o qui li pregunta.
Tant és.

Vostè té aquí obligacions.
Aquest faristol, aquest Parlament no és un tràmit.
No tot si val.

Vostè m'ha de respondre.
No a mi, personalment.
Sinó a la resta d'aquesta cambra,
i través dels seus representants, al poble de Catalunya.

Vostè, responent-me, respon als ciutadans.
I quan no ho fa, com ara, com quasi sempre,
el que fa és no respondre als ciutadans i ciutadanes.

Quan no respon...,
no actua amb responsabilitat,
No actua segons les seves obligacions,
I menysprea als ciutadans i ciutadanes.

Respondre és respectar.

Ja està bé de fugir de fira,
O buscar raons de mal pagador.

Vostè pot qüestionar el meu estil parlamentari, si vol.
Però no pot deixar de respondre.
No vull justificacions, vull respostes.

La pregunta és clara.

La interpel·lació és diàfana

Li torno a repetir.

1. ¿Quines són les raons polítiques, les explicacions, i els arguments per a defensar competències governamentals i no drets de la ciutadania?

¿Vostè creu que es defensa Catalunya i el seu autogovern, no defensant als seus ciutadans?

Vull que m'ho expliqui.

Vull entendre per què pensa que es pot defensar millor Catalunya afeblint als drets dels catalans.

Vostès què són?

Una administració, només?

O el Govern de Catalunya, és a dir el Govern dels catalans i catalanes?

Crec que la seva falta de coherència és volguda.

No es tracta d'un error... tot i que una i l'altra cosa van lligades.

Es tracta d'una visió de la política, del Govern i de les seves responsabilitats.

D'una visió preocupant.

D'una visió... que demostra clares, claríssimes complicitats polítiques entre vostès i el PP, quan es tracta de parlar de drets.

Espero les seves explicacions.

Vull saber per què vostès no consideren necessari atendre les consideracions del CGE sobre l'impacte de les reformes laboral i sanitària del govern de l'Estat i perquè no han sol·licitat al Consell de Garanties Estatutàries la seva opinió sobre l'impacte que la reforma educativa del Govern del PP, de Mariano Rajoy, genera sobre els drets.

Si no em respon, quedarà en evidència que, un cop més, vostè aquí no respon al Parlament.

Té la paraula. Utilitzi-la com vulgui.

Però recordi la pregunta.

Espero resposta.